

Arrest

nr. 283 416 van 17 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 5 november 2021 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 8 november 2021.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partijen op 6 januari 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen gehoord op 9 juni 2022.

1.3. Op 30 augustus 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 31 augustus 2022 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van C. C. N. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) 1979 geboren in San Salvador. U bent getrouwd met I.(...) T.(...) N.(...) D.(...) C.(...) (DVZ (...), CGVS (...))B) die momenteel met u in België verblijft. Bij jullie verblijft ook jullie dochter ARCN (DVZ (...)). U had een eigen woning in El Salvador, gelegen in Soyapango in het departement San Salvador, die jullie door problemen met de bendes in jullie buurt in maart 2021 verkochten. Op het moment van de verkoop verbleven jullie al bij uw schoonvader in San Jacinto in het departement San Salvador. De laatste drie weken voor jullie vertrek uit het land verbleven jullie bij uw schoonbroer in La Cima in het departement San Salvador. U werkte al jarenlang in de telecomsector en sinds januari 2021 was u werkzaam voor het telecombedrijf C.(...) waarvoor u zich verplaatste met een bedrijfswagen. Uw vrouw werkte als administratief verantwoordelijke voor het bedrijf D.(...).

In augustus 2020 kreeg u voor het eerst problemen met bendeleden uit uw buurt. De bendeleden dachten namelijk dat u een detective was doordat uw bedrijfswagen hetzelfde type auto was als degene waar detectives in El Salvador mee rondrijden. Als u in uw wijk reed deed u uw raampje naar beneden om te tonen wie u was en in dezelfde periode vroeg u uw baas om stickers van het bedrijf op uw wagen te klevens zodat het duidelijk was dat u geen detective was.

Dezelfde maand werd u voor het eerst aangesproken door een bendelid van de bende MS uit uw buurt genaamd M.(...) A.(...). Hij wilde dat u hem en enkele andere bendeleden zou vervoeren met uw wagen. U weigerde waarop de bendeleden u uitscholden. De maanden daarna bleven de bendeleden u vragen hen te vervoeren, soms meermaals per week, maar u weigerde steeds en deed niets voor hen.

Op 22 oktober 2020 was u met uw wagen op weg naar huis toen u door vijf bendeleden werd tegengehouden. Ze vroegen u om hen te vervoeren, maar u weigerde opnieuw. Daarop grepen ze u bij uw hemd en stapte u uit de wagen. U werd met een pistool op uw hoofd geslagen. U wilde hen niet helpen en ze lieten u zonder meer vertrekken. Op 27 oktober 2020 besloot u over dit incident klacht te gaan indienen bij de politie. De maanden daarna bleven ze u om uw diensten vragen en gaf u hen telkens vijf dollar zodat ze u met rust zouden laten.

Eveneens in 2020 werd uw bedrijfswagen een keer beschadigd en werden uw deksels gestolen. Volgens u waren het de bendeleden omdat ze niet enkel de deksels stalen, maar ook de wagen beschadigden.

Op 29 december 2020 hield de politie een klopjacht op bendeleden in uw buurt en werd M.(...) A.(...) opgepakt. Op dat moment stopten jullie problemen even.

Nadat u in januari 2021 van werk veranderde werd u diezelfde maand opnieuw tegengehouden door de bendeleden toen u met uw privé-wagen ter hoogte van de bushalte in jullie buurt reed. Ze plaatsten een vuurwapen tegen uw hoofd en zeiden dat ze wisten dat u een aanklacht had ingediend. Als ze u daar nog zouden zien zouden ze u vermoorden. U reed achteruit en vertrok. U belde uw vrouw op en zei dat ze met jullie dochter naar de hoofdweg moest komen. Daar pikte u hen op en reed u met hen naar uw schoonvader. Uw schoonvader ging nog één keer terug naar jullie huis om wat spullen te halen, zelf gingen jullie niet meer terug. Jullie zetten het huis te koop en op 26 maart 2021 werd het verkocht. Met het geld planden jullie een ander huis te kopen in een veiligere regio.

Op 10 oktober 2021 ging uw vrouw met jullie dochter naar de winkel, jullie woonden toen nog steeds bij uw schoonvader en hadden nog geen nieuwe woning gevonden. Daar werd ze lastig gevallen door twee bendeleden die zeiden dat ze wel wisten waar u werkte en waar uw dochter naar school ging en dat ze haar zouden vermoorden en jullie de resten zouden bezorgen. De vrouw van de winkel kwam naar buiten en dreigde ermee de politie te bellen. Daarop zette uw vrouw het op een lopen en ging ze naar het huis van haar vader. Hierna besloten jullie het land te verlaten en op 13 oktober 2020 kochten jullie vliegtickets naar België. Dezelfde dag vertrokken jullie nog, in afwachting van jullie vlucht, naar het huis van uw schoonbroer. Daar verbleven jullie zonder problemen tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 4 november 2021 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 8 november 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bendes u en uw gezin zullen vermoorden. Ter staving van uw verzoek legt u volgende bewijsstukken voor: het internationaal paspoort van uzelf, uw vrouw en jullie dochter, de nationale identiteitskaarten van uzelf en uw vrouw, jullie belastingkaarten (NID), jullie huwelijksakte, de geboorteakte van jullie dochter, bewijs van doopsel van jullie dochter, een facebookpost van president Bukele, foto's van uw auto, bewijs van toekenning van uw bedrijfswagen, de verkoopakte van uw privévoertuig, informatie over de verkoop van jullie woning, een foto van jullie huis, foto's van graffiti in jullie buurt, foto's van uw beschadigde wagen, het facebookprofiel van M.(...) A.(...), een klacht die u indiende bij de politie, WhatsApp-berichten, de ontslagbrief van uw vrouw, een document van uw werk, persartikels over de situatie in El Salvador en informatie over jullie reis naar België.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat u door bendeleden van de bende MS bedreigd werd. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers weinig plausibel. Bovendien vertonen uw verklaringen op bepaalde vlakken inconsistenties met de verklaringen van uw partner en met de door u voorgelegde documenten waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder wordt aangetast.

Om te beginnen is het weinig aannemelijk dat de bendeleden u ervan zouden verdenken dat u werkzaam was als detective. U woonde namelijk al uw hele leven in de colonia (CGVS 2123539B, p. 6). Gevraagd waarom de bendeleden dat dachten komt u niet verder dan te zeggen dat het door het type auto kwam en dat u daarom passeerde met de ramen naar beneden zodat ze zagen wie u was. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat ze dat effectief zouden denken. Daarnaast wordt u gevraagd waarom ze u zouden vragen om hen rond te rijden als ze zouden denken dat u een detective was. U antwoordt afwijkend dat u niet de enige was die die problemen had en dat ze dat ook bij andere personen deden (CGVS 2123539, p. 15). Het is echter niet logisch dat de bendeleden u zouden vragen hen te vervoeren mochten ze effectief denken dat u voor de autoriteiten werkte. Bovendien liet uw baas ook stickers van het bedrijf op uw wagen kleven zodat duidelijk was dat u in de telecomsector werkte (CGVS 2123539, p. 12). Uit bovenstaande kan dan ook niet worden afgeleid dat de bendeleden dachten dat u een detective was en u omwille hiervan gevaar zou hebben gelopen.

Voorts komt de werkwijze van de bendeleden weinig aannemelijk over. Zo had u nooit eerder problemen met de bendeleden in uw land en kan u niet verklaren wat de reden zou zijn dat u plots een doelwit werd (CGVS 2123539, p. 15). Vervolgens houdt het geen steek dat u maandenlang zonder meer zou hebben kunnen weigeren op hun eisen in te gaan. Mochten deze gewapende bendeleden u effectief hebben willen dwingen iets voor hun te doen lijkt het toch logisch dat ze u zo ver zouden krijgen. Dat ze u echter keer op keer lieten vertrekken nadat u simpelweg weigerde op hun eisen in te gaan is dan ook niet aannemelijk. Zeker aangezien u aanhaalt dat u wel vaker twee tot drie keer per week werd lastig gevallen en soms zelfs de hele week (CGVS 2123539, p. 15). Gevraagd of ze u niet konden dwingen aangezien ze gewapend waren zegt u dat ze dat soms deden, maar weinige keren. U zou hen toen telkens afgewimpeld hebben met vijf dollar en blijft erbij dat u hen nooit vervoerd heeft (CGVS 2123539, p. 15). Dat de bendeleden hun tijd zouden verspillen door op deze inefficiënte manier te werk te gaan en na een tijd genoeg zouden nemen met telkens vijf dollar is niet aannemelijk. Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Voorts doet ook de klacht die u voorlegt verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. De inhoud van deze klacht komt namelijk totaal niet overeen met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ en later ook bij het CGVS. Zo staat er in de klacht te lezen dat u het slachtoffer zou zijn geworden van afpersing. U zou een eerste keer zijn tegengehouden en de bendeleden zouden u toen onder schot gehouden hebben en gezegd hebben dat u een bedrag van 50 dollar per week renta moest betalen. U zou hebben aangegeven dat u geen eigen zaak had, maar de bendeleden zouden gezegd hebben dat u de renta moest betalen of ze gingen uw familie doden. De tweede keer zou u zijn tegengehouden doordat een bendelid op het raampje van uw auto tikte en u vroeg naar het geld (zie klacht). In de klacht wordt dus niets vermeld over het feit dat u bendeleden zou hebben moeten vervoeren, dat ze u maandenlang lastig vielen en dat ze met een pistool op uw hoofd geslagen zouden hebben. U verklaart de tegenstrijdigheden door te zeggen dat u zo veel stress had toen u de klacht ging indienen dat u het document simpelweg aannam en ondertekende zonder na te lezen of uw verklaringen correct genoteerd werden (CGVS 2123539, p. 10-11, p. 13). U blijft erbij dat u bij de aangifte hetzelfde verklaarde als wat u bij het CGVS zegt, maar dat de politie het fout noteerde. Het is echter niet aannemelijk dat de politie iets volledig anders zou noteren dan wat u hen vertelt. U weet met deze uitleg dan ook niet te overtuigen. Deze flagrante tegenstrijdigheden zetten de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook verder op losse schroeven.

Wat betreft het incident van 11 januari 2021 wordt opgemerkt dat u het linkt aan het feit dat u aangifte tegen de bendeleden had ingediend. Aangezien deze aangifte totaal niet overeenkomt met de door u beweerde feiten én dat het enkel een aangifte betreft tegen onbekenden is het niet logisch dat de bendeleden u hiervoor bedreigden. Bovendien zijn de eerdere feiten hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden en is het feit van 11 januari 2021, dat hier een direct gevolg van zou zijn, bijgevolg eveneens ongeloofwaardig.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u heeft gehad met de bendeleden in uw colonia is ook het incident van 10 oktober 2021 ongeloofwaardig. Wat betreft dit incident wordt nog opgemerkt dat, mochten de bendeleden u of uw familie effectief iets hebben willen aandoen, ze dat op dat moment hadden kunnen doen of ze uw vrouw hadden kunnen volgen om jullie vervolgens iets aan te doen. Dat ze echter uw vrouw aanspreken en haar zo de kans geven te ontsnappen houdt geen steek. Bovendien is het ook weinig waarschijnlijk dat de bendeleden zich zo snel zouden laten afschrikken door de vrouw van de winkel die ermee dreigde de politie te bellen (CGVS 2123539, p. 10-11).

Tot slot zijn het uw verklaringen in verband met jullie verblijfplaats die de ongeloofwaardigheid van de feiten eens te meer bevestigen. Zo wordt verder doorgevraagd naar de omstandigheden waarin u en uw gezin bij uw schoonbroer verbleven. Hierover leggen u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat jullie in het huis van uw schoonbroer gingen verblijven samen met hem, zijn vrouw en hun kinderen. Gevraagd of iedereen daar tegelijkertijd verbleef zegt u van wel. U verklaart dat uw schoonbroer samen met zijn vrouw een kamer had, dat hun kinderen apart sliepen en dat u samen met uw vrouw en jullie dochter in een kamer sliep. Eén van de kinderen zou wat ouder zijn en zelf een dochter hebben, zij kwam maar af en toe overnachten (CGVS 2123539, p. 17-18). Uw vrouw daarentegen verklaart dat haar broer gescheiden is, dat zijn ex-vrouw elders woont en dat de kinderen soms bij hem verblijven en soms bij zijn ex-vrouw. Volgens uw vrouw zou u misschien vergeten zijn dat uw schoonbroer gescheiden is en dat het niet zijn ex-vrouw, maar zijn nieuwe vriendin is die mee in het huis woont (CGVS 2123539B, p. 13-14). Het is echter opmerkelijk dat, mochten jullie effectief meerdere weken bij uw schoonbroer verbleven hebben, jullie hier verschillende verklaringen over zou afleggen. Het feit dat u niet op de hoogte bent van de gezinssituatie van uw schoonbroer doet vermoeden dat jullie niet bij hem verbleven hebben. Deze vaststellingen doen dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit het bovenstaande volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen gebeurtenissen die aan de basis van uw nood aan internationale bescherming zouden liggen. De gebeurtenissen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het kader van de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Wat betreft het feit dat de deksels van uw wagen gestolen werden wordt opgemerkt dat het hier gaat om feiten van gemeenrecht die, hoe verwerpelijk ook, geen band hebben met de Conventie van Genève. Waar u stelt dat het de bendeleden moeten geweest zijn die de deksels stalen omdat er ook blutsen in uw auto zaten wordt opgemerkt dat het hier louter een bewering van uw kant betreft (CGVS 2123539, p. 12). Hoe dan ook kan uit deze gebeurtenis geen nood aan bescherming worden afgeleid. De foto's bevestigen dat er schade was aan uw auto, maar kunnen niets aantonen aangaande de oorzaak van deze schade.

De foto's van uw auto, alsook de verkoopakte van uw voertuig en het document waaruit blijkt dat u een bedrijfswagen kreeg toont aan dat u met meerdere wagens reed, wat op dit moment door het CGVS niet betwist wordt. Het document van uw werk moet aantonen dat u zich voor het werk regelmatig verplaatste, wat evenmin betwist wordt.

Met verkoopakte van uw woning wil u aantonen dat u eigenaar was van een huis dat u verkocht heeft. Iets wat op dit moment evenmin door het CGVS betwist wordt. De WhatsApp-conversatie met Al.(...) toont aan dat hij interesse had in jullie woning. Wat betreft de verkoop van jullie woning wordt opgemerkt dat ook hier redenen zijn om aan te nemen dat u niet volledig eerlijk was over het verloop daarvan. Zo verklaart u namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud dat Al.(...) de woning kocht zonder ze te bezichtigen omdat hij ze vijf jaar eerder al bezocht zou hebben (CGVS 2123539, p. 5). Uw vrouw daarentegen zegt dan weer dat er twee personen de woning bezochten en dat het haar vader was die de rondleidingen deed (CGVS 2123539B, p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u niet op de hoogte was van de bezoeken omdat u aan het werken was, een weinig plausibele uitleg waarmee u niet weet te overtuigen (CGVS 2123539, p. 16). Mochten jullie immers dermate voor jullie leven vrezen in jullie colonia mag men toch verwachten dat u op de hoogte zou zijn als uw schoonvader zich naar het huis zou begeven. Bovendien was het uw eigen woning en stond die op uw naam, het is dan ook niet aannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn geweest. Het feit dat u ook hierover niet eerlijk bent doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Jullie leggen nog WhatsApp-gesprekken voor tussen uw vrouw en haar broer en zus die moeten aantonen dat de feiten zich effectief voordeden en dat jullie uit vrees voor vervolging moesten verhuizen naar uw schoonfamilie. Wat betreft deze gesprekken wordt ten eerste opgemerkt dat uit geen enkele van de voorgelegde screenshots de datum blijkt waarop de gesprekken zouden hebben plaatsgevonden. Uw

vrouw wordt tijdens haar persoonlijk onderhoud nog expliciet gevraagd om de documenten voor te leggen met de juiste datum erop (CGVS 2123539B, p. 11-12). Tot op heden heeft het CGVS echter geen documenten van jullie ontvangen. Bovendien kunnen de aangebrachte gesprekken geenszins afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen, te meer daar hieraan weinig bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert af te spreken wat er gestuurd zal worden, zodat de echtheid ervan niet kan worden nagegaan. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

De informatie van het facebookprofiel van M.(...) A.(...) die u voorlegt kan niet aantonen of hij een bendelid is of niet. Verder kan er aangaande uw problemen evenmin iets uit worden afgeleid.

Ter staving van uw verzoek legt u verder van uw gezin de nationale identiteitskaarten, de paspoorten, een huwelijksakte, jullie belastingkaarten (NID), de geboorteakte van uw dochter, het doopbewijs van uw dochter en de ontslagbrief van uw vrouw neer. Deze documenten bevestigen jullie identiteit en socio-economische achtergrond, die door het CGVS momenteel niet in twijfel wordt getrokken. Verder hebben deze documenten geen invloed op de beslissing in uw verzoek om internationale bescherming.

De reisinformatie bevestigt jullie reisroute die hier niet ter discussie staat. De foto van het huis van uw schoonvader kan evenmin iets veranderen aan de inhoud van uw beslissing.

Daarnaast leggen jullie ook nog persartikels neer en een facebookpost van president Bukele. Deze stukken schetsen de algemene situatie in El Salvador, maar hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie en kunnen aan de inhoud van uw beslissing niets veranderen.

De foto's van de graffiti uit uw buurt toont aan dat er bendeleden aanwezig waren, maar kan niets bewijzen wat betreft uw persoonlijke situatie in El Salvador. Het volstaat immers niet om te verwijzen naar een algemene situatie om uw persoonlijke nood aan bescherming aan te tonen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een

alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van N. D. C. I. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) 1976 geboren in San Salvador. U bent getrouwd met N.(...) C.(...) C.(...) (DVZ (...), CGVS (...)) die momenteel met u in België verblijft. Bij jullie verblijft ook jullie dochter A.(...) R.(...) C.(...) N.(...) (DVZ (...)). U woonde in de woning van uw man in El Salvador, gelegen in Soyapango in het departement San Salvador, die jullie door problemen met de bendes in jullie buurt in maart 2021 verkochten. Op het moment van de verkoop verbleven jullie al bij uw vader in San Jacinto in het departement San Salvador. De laatste drie weken voor jullie vertrek uit het land verbleven jullie bij uw broer in La Cima in het departement San Salvador. U werkte als administratief

verantwoordelijke bij D.(...). Uw man werkte al jaren in de telecomsector en was sinds januari 2021 werkzaam voor het telecombedrijf C.(...) waarvoor hij zich verplaatste met een bedrijfswagen.

In augustus 2020 kreeg uw man voor het eerst problemen met bendeleden uit uw buurt. De bendeleden dachten namelijk dat hij een detective was doordat zijn bedrijfswagen hetzelfde type auto was als degene waar detectives in El Salvador meer rondrijden. Als hij in jullie wijk reed deed hij zijn raampje naar beneden om te tonen wie hij was en in dezelfde periode vroeg hij aan zijn baas om stickers van het bedrijf op zijn wagen te kleven zodat duidelijk was dat hij geen detective was.

Dezelfde maand werd uw man voor het eerst aangesproken door een bendelid van de bende MS uit jullie buurt genaamd M.(...) A.(...). Hij wilde dat uw man hem en enkele andere bendeleden zou vervoeren met zijn wagen. Uw man weigerde waarop de bendeleden hem uitscholden. De maanden daarna bleven de bendeleden hem vragen hen te vervoeren, soms meermaals per week, maar hij weigerde steeds en deed niets voor hen.

Op 22 oktober 2020 was uw man met zijn wagen op weg naar huis toen hij door vijf bendeleden werd tegengehouden. Ze vroegen hem om hen te vervoeren, maar hij weigerde opnieuw. Daarop grepen ze uw man bij zijn hemd en stapte hij uit de wagen. Hij werd met een pistool op zijn hoofd geslagen. Uw man wilde hen niet helpen en ze lieten hem zonder meer vertrekken. Op 27 oktober 2020 besloot hij over dit incident klacht te gaan indienen bij de politie. De maanden daarna bleven ze hem om zijn diensten vragen en gaf hij hen telkens vijf dollar zodat ze hem met rust zouden laten.

Eveneens in 2020 werd zijn bedrijfswagen een keer beschadigd en werden de deksels gestolen. Volgens uw man waren het de bendeleden omdat ze niet enkel de deksels stalen, maar ook de wagen beschadigden.

Op 29 december 2020 hield de politie een klopjacht op bendeleden in uw buurt en werd M.(...) A.(...) opgepakt. Op dat moment stopten jullie problemen even.

Nadat uw man in januari 2021 van werk veranderd was werd hij diezelfde maand opnieuw tegengehouden door de bendeleden toen hij met zijn privé- wagen ter hoogte van de bushalte in jullie buurt reed. Ze plaatsten een vuurwapen tegen zijn hoofd en zeiden dat ze wisten dat hij aanklacht had ingediend. Als ze hem daar nog zouden zien zouden ze hem vermoorden. Uw man reed achteruit en vertrok. Hij belde u op en zei dat u met jullie dochter naar de hoofdweg moest komen. Daar pikte uw man jullie op en reed hij met jullie naar uw schoonvader. Uw schoonvader ging nog één keer terug naar jullie huis om wat spullen te halen, zelf gingen jullie niet meer terug.

Jullie zetten het huis te koop en op 26 maart 2021 werd het verkocht. Met het geld planden jullie een ander huis te kopen in een veiligere regio.

Op 10 oktober 2021 ging u met jullie dochter naar de winkel, jullie woonden toen nog steeds bij uw vader en hadden nog geen nieuwe woning gevonden. Daar werd u lastig gevallen door twee bendeleden die zeiden dat ze wel wisten waar uw man werkte en waar uw dochter naar school ging en dat ze haar zouden vermoorden en jullie de resten zouden bezorgen. De vrouw van de winkel kwam naar buiten en dreigde ermee de politie te bellen. Daarop zette u het op een lopen en ging u naar het huis van uw vader. Hierna besloten jullie het land te verlaten en op 13 oktober 2020 kochten jullie vliegtickets naar België. Dezelfde dag vertrokken jullie nog, in afwachting van jullie vlucht, naar het huis van uw broer. Daar verbleven jullie zonder problemen tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 4 november 2021 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 8 november 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bendeleden zullen uitvoeren waarmee ze eerder dreigden en vreest u deel uit te gaan maken van de statistieken van het land.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende bewijsstukken voor: het internationaal paspoort van uzelf, uw man en jullie dochter, de nationale identiteitskaarten van uzelf en uw man, jullie belastingkaarten (NID), jullie huwelijksakte, de geboorteakte van jullie dochter, bewijs van doopsel van jullie dochter, een facebookpost van president Bukele, foto's van de auto van uw man, bewijs van toekenning van zijn bedrijfswagen, de verkoopakte van zijn privé-voertuig, informatie over de verkoop van jullie woning, een foto van jullie huis, foto's van graffiti in jullie buurt, foto's van de beschadigde wagen van uw man, het facebookprofiel van M.(...) A.(...), een klacht die uw man indiende bij de politie, WhatsApp-berichten, uw ontslagbrief, een document van het werk van uw man, persartikels over de situatie in El Salvador en informatie over jullie reis naar België.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader

van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man N.(...) C.(...) C.(...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenoot. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, alsook menen verzoekende partijen dat er een beoordelingsfout voorligt.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stavingstukken aan hun verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekers daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoekende partijen voeren aan bij een terugkeer te vrezen dat zij en hun dochter zullen worden vermoord door de bendes nadat verzoeker weigerde om hen te vervoeren met zijn wagen.

2.3.3.2. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) het is niet aannemelijk dat de bendeleden verzoeker ervan zouden verdenken dat hij werkzaam was als detective, laat staan dat zij – zo zij daadwerkelijk gedacht hebben dat hij een detective was – aan verzoeker zouden hebben gevraagd om hen rond te rijden;
- (ii) de werkwijze van de bendeleden – waarbij verzoeker plots een doelwit werd, hij vervolgens maandenlang zonder meer zou kunnen weigeren om op hun eisen in te gaan – is niet aannemelijk;
- (iii) de klacht die verzoeker voorlegt doet verder afbreuk aan hun verklaringen nu de inhoud ervan niet overeenstemt met verzoekers verklaringen;
- (iv) aangezien de aangifte niet overeenstemt met de door verzoeker beweerde feiten en het een aangifte tegen onbekenden betreft, kan er evenmin geloof worden gehecht aan het incident op 11 januari 2021, te meer daar de eerdere feiten bovendien reeds ongeloofwaardig werden bevonden;
- (v) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen met de bendeleden in zijn *colonia* is ook het incident van 10 oktober 2021 ongeloofwaardig; bovendien is het niet aannemelijk dat

de bendeleden verzoekster aanspraken en haar zo de kans gaven te ontsnappen zo zij daadwerkelijk de familie van verzoeker iets hebben willen aandoen;

(vi) de verklaringen van verzoekende partijen over de omstandigheden van hun verblijf bij verzoeksters broer bevestigen de ongeloofwaardigheid van de feiten eens te meer;

(vii) wat betreft het feit dat de deksels (velgen) van verzoekers wagen werden gestolen, moet worden opgemerkt dat dit gemeenrechtelijke feiten betreffen die geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag en verzoekers bewering dat het bendeleden moeten zijn geweest een loutere bewering van zijn kant betreft; hier kan hoe dan ook geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid en de foto's tonen enkel de schade aan een auto aan doch niet wat de oorzaak is van deze schade;

(viii) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming kunnen ombuigen, nu (a) de foto's van verzoekers auto, de verkoopakte van het voertuig en het document waaruit blijkt dat verzoeker een bedrijfswagen kreeg aantoont dat hij met meerdere wagens reed, hetgeen niet wordt betwist, (b) het document van verzoekers werk toont aan dat hij zich regelmatig voor zijn werk diende te verplaatsen, hetgeen op zich evenmin wordt betwist, (c) de verkoopakte van hun woning toont aan dat verzoeker eigenaar was en zijn huis heeft verkocht, (d) wat betreft de WhatsAppberichten met A. toont dit aan dat hij interesse had in hun woning, doch verzoekende partijen leggen geen overtuigende en zelfs inconsistente verklaringen af over deze verkoop, (e) uit de voorgelegde WhatsAppgesprekken tussen verzoekster en haar broer en zus kan op geen enkele wijze blijken wanneer deze gesprekken zouden hebben plaatsgevonden; bovendien zijn dergelijke berichten manipuleerbaar en kunnen zij door eender wie zijn opgesteld, zodat de echtheid ervan niet kan worden nagegaan, (f) de nationale identiteitskaarten, de paspoorten, de huwelijksakte, de belastingkaarten, de geboorteakte van hun dochter, het doopbewijs van hun dochter en de ontslagbrief van verzoekster tonen hun identiteit en socio-economische achtergrond aan dewelke niet wordt betwist, (g) de reisinformatie toont hun reisroute aan, (h) de foto van het huis van verzoeksters vader wijzigt evenmin iets aan de inhoud van de beslissing, (i) de persartikels en Facebookpost van president Bukele schetsen de algemene situatie in El Salvador maar hebben geen betrekking op de persoonlijke situatie van verzoekende partijen, (j) de foto's van de graffiti in de buurt van verzoekende partijen toont aan dat er bendeleden aanwezig waren, maar bewijzen niets wat betreft hun persoonlijke situatie in El Salvador; (ix) uit de informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen haalden overigens zelf geen vrees in dit verband aan;

(x) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekers brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in de beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3.3. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, kan worden vastgesteld dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*, maart 2016).

Op basis van de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR *Guidelines*, p. 35-36; COI Focus 4 juli 2022, p. 19-20). Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.). Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in *concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekende partijen om bij terugkeer naar het land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten de specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.3.3.4. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de wagen waarmee hij rondreed en waardoor hij gevisieerd zou zijn geweest door de bendeleden tussen augustus 2020 en december 2020 teneinde hen van de ene sector naar de andere te vervoeren. Zo verklaart verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud in eerste instantie dat hij in augustus 2020 met zijn persoonlijke wagen rondreed toen hij voor het eerst werd aangesproken door M. A. om hen te vervoeren (administratief dossier, CGVS verzoeker (hierna: CGVS M), p. 9). Later verklaart verzoeker daarentegen dat hij foto's voorlegt van zijn bedrijfswagen die hij in 2020 verkreeg toen hij voor C. werkte en dat het met die wagen was dat de bendeleden vroegen om hen te vervoeren (administratief dossier, CGVS M, p. 11). Wanneer verzoeker vervolgens gepeild wordt met welke wagen hij op stap was toen hij werd lastiggevallen op 22 oktober 2020, verklaart hij opnieuw dat dit zijn privéwagen was en dit omdat hij zijn bedrijfswagen nog niet had (administratief dossier, CGVS M, p. 14). Nogmaals gevraagd of hij zijn wagen toen nog niet had verkregen vanuit het bedrijf C., verklaart verzoeker plots dat hij zijn bedrijfswagen in augustus 2020 kreeg, maar dat hij op 22 oktober 2022 met zijn privéwagen rondreed omdat hij zijn bedrijfswagen niet mocht aanwenden voor persoonlijke doeleinden (administratief dossier, CGVS M, p. 14). Dat verzoeker

zijn verklaringen aangaande de wagen waarin hij bedreigd zou zijn geweest dermate bijstelt gedurende het persoonlijk onderhoud ondermijnt reeds de geloofwaardigheid ervan.

In dit licht dient er bovendien op te worden gewezen dat verzoekende partijen op het CGVS melding maken van het feit dat de benedeleden verzoeker ervan verdachten een detective te zijn omwille van het feit dat hij rondreed met een bedrijfswagen die geen 'kenmerken' bevatte (administratief dossier, CGVS M, p. 11; administratief dossier, CGVS verzoekster (hierna: CGVS V), p. 10). De vaststelling dat verzoekende partijen dit gegeven geheel onvermeld lieten op de Dienst Vreemdelingenzaken, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Bovendien merkt de commissaris-generaal in dit verband nog op goede gronden op als volgt:

"Om te beginnen is het weinig aannemelijk dat de benedeleden u ervan zouden verdenken dat u werkzaam was als detective. U woonde namelijk al uw hele leven in de colonia (CGVS 2123539B, p. 6). Gevraagd waarom de benedeleden dat dachten komt u niet verder dan te zeggen dat het door het type auto kwam en dat u daarom passeerde met de ramen naar beneden zodat ze zagen wie u was. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat ze dat effectief zouden denken. Daarnaast wordt u gevraagd waarom ze u zouden vragen om hen rond te rijden als ze zouden denken dat u een detective was. U antwoordt afwijkend dat u niet de enige was die die problemen had en dat ze dat ook bij andere personen deden (CGVS 2123539, p. 15). Het is echter niet logisch dat de benedeleden u zouden vragen hen te vervoeren mochten ze effectief denken dat u voor de autoriteiten werkte. Bovendien liet uw baas ook stickers van het bedrijf op uw wagen kleven zodat duidelijk was dat u in de telecomsector werkte (CGVS 2123539, p. 12). Uit bovenstaande kan dan ook niet worden afgeleid dat de benedeleden dachten dat u een detective was en u omwille hiervan gevaar zou hebben gelopen."

Verzoekende partijen merken in het verzoekschrift op dat verzoeker niet heeft verklaard dat hij omwille van het feit dat hij door de benedeleden gezien werd als detective gevaar zou hebben gelopen daar de problemen met de benedeleden reeds startten vooraleer verzoeker een bedrijfswagen kreeg die leek op een wagen van een detective, doch dat dit heeft bijgedragen aan hun "malaise". Zij wijzen erop dat zij eigenlijk niet weten waarom verzoeker op een bepaald ogenblik door de benedeleden werd vervolgd. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich met dit betoog in het verzoekschrift in wezen beperken tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekende partijen dan ook niet vermogen afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen.

Verder wordt in de bestreden beslissingen pertinent gemotiveerd dat de werkwijze van de benedeleden die verzoekende partijen schetsen niet kan overtuigen:

"Voorts komt de werkwijze van de benedeleden weinig aannemelijk over. Zo had u nooit eerder problemen met de benedeleden in uw land en kan u niet verklaren wat de reden zou zijn dat u plots een doelwit werd (CGVS 2123539, p. 15). Vervolgens houdt het geen steek dat u maandenlang zonder meer zou hebben kunnen weigeren op hun eisen in te gaan. Mochten deze gewapende benedeleden u effectief hebben willen dwingen iets voor hun te doen lijkt het toch logisch dat ze u zo ver zouden krijgen. Dat ze u echter keer op keer lieten vertrekken nadat u simpelweg weigerde op hun eisen in te gaan is dan ook niet aannemelijk. Zeker aangezien u aanhaalt dat u wel vaker twee tot drie keer per week werd lastig gevallen en soms zelfs de hele week (CGVS 2123539, p. 15). Gevraagd of ze u niet konden dwingen aangezien ze gewapend waren zegt u dat ze dat soms deden, maar weinige keren. U zou hen toen telkens afgewimpeld hebben met vijf dollar en blijft erbij dat u hen nooit vervoerd heeft (CGVS 2123539, p. 15). Dat de benedeleden hun tijd zouden verspillen door op deze inefficiënte manier te werk te gaan en na een tijd genoeg zouden nemen met telkens vijf dollar is niet aannemelijk. Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht."

Verzoekende partijen merken te dezen in het verzoekschrift op dat de manier van werken van de benedeleden net zeer efficiënt was daar zij op een paar minuten tijd vijf dollar konden verdienen, dat niet uit het oog verloren mag worden dat bendes een inkomen hebben door mensen op een grootschalig niveau af te persen en dat het dus mogelijk is dat de benedeleden eigenlijk niet wilden dat verzoeker hen zou vervoeren doch wel dat dit een excuus was om aan geld te komen. Dergelijke blote *postfactum* verklaring, die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om hun verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, vermag niet de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen in dit verband te weerleggen. Te meer daar niet kan worden ingezien waarom de benedeleden verzoekende partijen niet rechtstreeks om *renta* zouden hebben gevraagd zo zij hierop daadwerkelijk uit zijn geweest, nu uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat dit een veelvoorkomende praktijk is in El Salvador.

De vaststelling dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de klacht die verzoekende partijen voorleggen (administratief dossier, map 'Documenten'), ondermijnt voorts de

geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van verzoekende partijen. Te dezen staat in de bestreden beslissingen te lezen als volgt:

“Voorts doet ook de klacht die u voorlegt verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. De inhoud van deze klacht komt namelijk totaal niet overeen met de verklaringen die u aflegde bij de DVZ en later ook bij het CGVS. Zo staat er in de klacht te lezen dat u het slachtoffer zou zijn geworden van afpersing. U zou een eerste keer zijn tegengehouden en de benedeleden zouden u toen onder schot gehouden hebben en gezegd hebben dat u een bedrag van 50 dollar per week renta moest betalen. U zou hebben aangegeven dat u geen eigen zaak had, maar de benedeleden zouden gezegd hebben dat u de renta moest betalen of ze gingen uw familie doden. De tweede keer zou u zijn tegengehouden doordat een bendelid op het raampje van uw auto tikte en u vroeg naar het geld (zie klacht). In de klacht wordt dus niets vermeld over het feit dat u benedeleden zou hebben moeten vervoeren, dat ze u maandenlang lastig vielen en dat ze met een pistool op uw hoofd geslagen zouden hebben. U verklaart de tegenstrijdigheden door te zeggen dat u zo veel stress had toen u de klacht ging indienen dat u het document simpelweg aannam en ondertekende zonder na te lezen of uw verklaringen correct genoteerd werden (CGVS 2123539, p. 10-11, p. 13). U blijft erbij dat u bij de aangifte hetzelfde verklaarde als wat u bij het CGVS zegt, maar dat de politie het fout noteerde. Het is echter niet aannemelijk dat de politie iets volledig anders zou noteren dan wat u hen vertelt. U weet met deze uitleg dan ook niet te overtuigen. Deze flagrante tegenstrijdigheden zetten de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook verder op losse schroeven.”

In zoverre verzoekende partijen in onderhavig verzoekschrift opperen dat moeilijk valt te begrijpen waarom personen die hun asielrelaas zouden verzinnen een klacht zouden voorleggen waarvan de inhoud verschilt, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming de asielinstanties wel degelijk zouden trachten te misleiden door het afleggen van leugenachtige verklaringen teneinde alsnog internationale bescherming te bekomen. De bewering van verzoekende partijen dat zij niet inzien waarom zij bepaalde zaken anders zouden hebben voorgesteld, valt dan ook niet te rijmen met de voorgaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekende partijen op verschillende punten ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd betreffende kernelementen van hun vluchtrelaas en zelfs verklaringen hebben afgelegd die in strijd zijn met een door henzelf aangereikt document ter staving van hun vluchtrelaas.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat het mogelijk is dat de politie de feiten heeft omgevormd naar gelijkaardige feiten als andere personen uit hun wijk om een dossier tegen de benedeleden in de *colonia* op te bouwen, volharden zij in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en brengen zij geen valabel argument bij om de vaststelling te weerleggen dat het niet aannemelijk is dat de politie de hele aangifte zou hebben aangepast en verzoeker deze zonder meer zou hebben ondertekend.

2.3.3.5. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met de benedeleden, kan evenmin geloof worden gehecht aan de verdere feiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Wat betreft het beweerde incident op 11 januari 2021, waarbij verzoeker zou zijn tegengehouden door benedeleden, ze hem zouden hebben bedreigd en zouden hebben gezegd dat zij wisten dat verzoeker een aanklacht had ingediend, kan worden herhaald dat de inhoud van de aanklacht niet overeenstemt met de feiten die verzoeker schetst, zodat eens te meer niet kan worden ingezien waarom de benedeleden hem hiermee zouden confronteren.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze voorts op goede gronden considereert: *“Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de problemen die u heeft gehad met de benedeleden in uw colonia is ook het incident van 10 oktober 2021 ongeloofwaardig. Wat betreft dit incident wordt nog opgemerkt dat, mochten de benedeleden u of uw familie effectief iets hebben willen aandoen, ze dat op dat moment hadden kunnen doen of ze uw vrouw hadden kunnen volgen om jullie vervolgens iets aan te doen. Dat ze echter uw vrouw aanspreken en haar zo de kans geven te ontsnappen houdt geen steek. Bovendien is het ook weinig waarschijnlijk dat de benedeleden zich zo snel zouden laten afschrikken door de vrouw van de winkel die ermee dreigde de politie te bellen (CGVS 2123539, p. 10-11).”*

Verzoekende partijen hekelen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de problemen van verzoekster en hun dochter minimaliseert en wijzen erop dat de tussenkomst van de vrouw in de winkel een impact heeft gehad op het gedrag van de benedeleden. De Raad merkt evenwel op dat van een gewelddadige, doch georganiseerde groepering als de bende MS redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hun dreigementen ernstig nemen en te gepasten tijde ten uitvoer trachten te leggen. Dat de benedeleden, nadat verzoeker weigerde om op hun eis in te gaan om hen te vervoeren, zich desondanks beperkten tot het waarschuwen van verzoekster en hun dochter en het daarbij lieten nadat een vrouw uit de winkel tegen hen riep en dreigde de politie te bellen, is dan ook niet aannemelijk.

Uit het enkele feit dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijke onderhouden emotioneel werden toen zij hun relaas uiteenzetten, kan – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd – evenmin worden afgeleid dat het relaas van verzoekende partijen op waarheid berust.

2.3.3.6. De verklaringen van verzoekende partijen aangaande de verkoop van verzoekers woning kunnen evenmin overtuigen: *“Met verkoopakte van uw woning wil u aantonen dat u eigenaar was van een huis dat u verkocht heeft. Iets wat op dit moment evenmin door het CGVS betwist wordt. De WhatsApp-conversatie met Al.(...) toont aan dat hij interesse had in jullie woning. Wat betreft de verkoop van jullie woning wordt opgemerkt dat ook hier redenen zijn om aan te nemen dat u niet volledig eerlijk was over het verloop daarvan. Zo verklaart u namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud dat Al.(...) de woning kocht zonder ze te bezichtigen omdat hij ze vijf jaar eerder al bezocht zou hebben (CGVS 2123539, p. 5). Uw vrouw daarentegen zegt dan weer dat er twee personen de woning bezochten en dat het haar vader was die de rondleidingen deed (CGVS 2123539B, p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u niet op de hoogte was van de bezoeken omdat u aan het werken was, een weinig plausible uitleg waarmee u niet weet te overtuigen (CGVS 2123539, p. 16). Mochten jullie immers dermate voor jullie leven vrezen in jullie colonia mag men toch verwachten dat u op de hoogte zou zijn als uw schoonvader zich naar het huis zou begeven. Bovendien was het uw eigen woning en stond die op uw naam, het is dan ook niet aannemelijk dat u hier niet van op de hoogte zou zijn geweest. Het feit dat u ook hierover niet eerlijk bent doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”*

Door in het verzoekschrift te volharden in het gegeven dat verzoeker zich niet veel van de verkoop van zijn woning heeft aangetrokken omdat hij recent van werk was veranderd en te betogen dat verzoeksters vader niet echt in gevaar was omdat hij niet gevisieerd werd door de bendeleden, brengen zij geen enkel valabel argument bij om de vaststelling te verklaren of te weerleggen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geheel niet op de hoogte zou zijn geweest van plaatsbezoeken aan de woning. Deze pertinente motivering blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoekende partijen voeren in het verzoekschrift nog aan dat het niet logisch is dat zij hun huis zouden hebben verkocht om bij familie te gaan wonen zo zij niet daadwerkelijk problemen hebben gekend. De Raad onderstreept in dit verband dat uit de enkele verkoop van de woning van verzoekende partijen op zich niet kan worden afgeleid dat zij daadwerkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin lopen. Daarenboven is het opvallend dat verzoekster verklaart dat het gezin na het incident in oktober 2021 van de woning van haar vader naar de woning van haar broer zouden zijn verhuisd omdat zij niet wilde dat haar vader en haar zussen in de problemen zouden komen (administratief dossier, CGVS V, p. 11), daar waar verzoeker nochtans aangeeft dat hun problemen geen impact op zijn schoonvader hadden omdat de bendeleden hem niet kenden (administratief dossier, CGVS M, p. 17). Dat verzoekende partijen uiteenlopende verklaringen afleggen over de impact van hun problemen op de personen bij wie zij verbleven, ondermijnt voorts de ernst en de geloofwaardigheid van hun voorgehouden problemen.

2.3.3.7. Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief omtrent de tegenstrijdige verklaringen over de omstandigheden waarin verzoekende partijen bij verzoeksters broer verbleven is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissingen.

2.3.3.8. In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift op algemene wijze hekelen dat het CGVS een subjectieve aanpak hanteert, dient erop gewezen dat zij geen concrete elementen aanbrengen waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoeken om internationale bescherming niet eerlijk zouden zijn beoordeeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Voor het overige volharden verzoekende partijen in wezen in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, poneren zij een vrees voor vervolging, minimaliseren zij de vaststellingen van de bestreden beslissing en bekritisieren en spreken zij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij geen ander licht kunnen werpen op voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen.

2.3.3.9. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift het motief ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat wat betreft het feit dat de

deksels (velgen) van verzoekers wagen werden gestolen, moet worden opgemerkt dat dit een gemeenrechtelijk feit betreft dat geen verband houdt met het Vluchtelingenverdrag; verzoekers bewering dat het benadeelden moeten zijn geweest betreft een loutere bewering van zijn kant, hier kan hoe dan ook geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid en de foto's tonen de schade aan een auto aan doch niet wat de oorzaak is van deze schade. Het motief dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, dat bijdraagt aan het besluit dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig is, blijft aldus overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.3.10. De Raad stelt voorts vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoekende partijen ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, maken verzoekende partijen immers niet aannemelijk dat zij problemen kenden met benadeelden. Verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat er in hunner hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoekende partijen een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoekende partijen zouden kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoekers niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van de procedure internationale bescherming resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van hun eerdere beweerde problemen met benadeelden en/of het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.3.3.11. Verzoekende partijen voeren voorts geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die zij hebben voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.3.12. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.13. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat de Salvadoraanse autoriteiten geen effectieve bescherming kunnen bieden voor hun burgers tegen vervolging door criminele bendes, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden persoonlijke problemen met bendeleden, dan wel wordt geoordeeld dat kaderen binnen de gemeenrechtelijke problematiek in El Salvador waarvoor zij geen noodzakelijke persoonlijke vrees kunnen aantonen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen (zie onder meer de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022) ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.5. Wat de in het verzoekschrift opgeworpen schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-

generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET